

การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารระดับ A1 ตามกรอบ
มาตรฐาน V-test
develop A1 stage Vietnamese course according to the
Vietnamese Language Proficiency Standard (V-test)

ถนอมพรรณ ตริวนิชชากร
Thanomphan Triwanitchakorn
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University
thanomphan.t@ubru.ac.th

Received: May 23, 2023

Revised: October 10, 2023

Accepted: October 24, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) โดยเทียบเคียงกรอบมาตรฐาน CEFR ด้วยการใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 โดยแบ่ง ออกเป็นการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ใช้การประเมินความต้องการจำเป็น และการสนทนากลุ่มกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 7 คน ระยะที่ 2 เป็นการสร้างหลักสูตรและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) เหตุผลและความจำเป็น 2) หลักการ 3) ระยะเวลา 4) จุดมุ่งหมาย 5) รายละเอียดรายวิชาของหลักสูตร 6) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 7) แผนการเรียนรู้ 8) กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล และระยะที่ 3 ปรับปรุงและแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แบ่งเนื้อหาหลักสูตรออกเป็น 7 สาระการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร พบว่า การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.57 การให้คะแนนความเหมาะสมของภาพรวมของการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ระดับความเหมาะสมสูง และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าความสอดคล้องของหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แสดงว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

คำสำคัญ: ภาษาเวียดนาม การพัฒนาหลักสูตร

Abstract

The objective of this research was to develop A1 stage Vietnamese for communication program for learners of Vietnamese as a foreign language according to the

Vietnamese Language Proficiency Standard (V-test) by comparing with CEFR standard framework. The study utilized both quantitative and qualitative research methods to analyze and summarize the results related to the consistency and suitability of the Vietnamese for communication program at level A1, divided into 3 phases: Phase 1 included need assessment and discussions with a group of 7 stakeholders; Phase 2 involved creating the program and having experts examining its suitability. The conclusions of the program included: 1) Rationale and necessities; 2) Principles; 3) Duration; 4) Objectives; 5) Course specifics; 6) Contents; 7) Course syllabus; 8) Learning activities and experiences; 9) Teaching materials; and 10) Evaluation and assessment. Phase 3 was the curriculum revision according to the expert comments, and 7 subject groups were organized in the course content. According to the results of the course quality assessment, the average rating for the suitability of the course from all seven experts was in a high rank: $\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.57, and the conformity index (IOC), used to determine the 20 program components. The overall average was higher than the consistency of the course with a statistical significance of 0.5. This was interpreted that the program is consistent and can be used in teaching and learning.

Keywords: Vietnamese, Program Development

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ตั้งอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีพื้นที่ติดชายแดนลาวและอยู่ไม่ไกลจากเวียดนาม เริ่มมีนักศึกษาจากประเทศเวียดนามเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยรุ่นแรกในปี 2548 จำนวน 8 คนในระดับปริญญาตรี และในหลักสูตรอบรมภาษาไทยระยะสั้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานียังได้เคยจัดอบรมความรู้ด้านเวียดนามในรูปแบบต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2555–2558 แต่ก็ยังไม่มีหลักสูตรอบรมใดที่จัดทำชุดแบบเรียนที่มีความสอดคล้องกับเกณฑ์การวัดมาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) ที่สอดคล้องกับประกาศจากกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมประเทศเวียดนาม ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 เรื่องหลักสูตรการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวเวียดนามในต่างประเทศ (Bộ GD&ĐT ban hành Thông tư 28/2018/TT-BGDĐT về Chương trình tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài) กำหนดเกณฑ์การวัดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) โดยกรอบและเกณฑ์การวัดมาตรฐานความสามารถทั้ง 4 ทักษะที่มีเกณฑ์การประเมินเทียบเคียงกรอบมาตรฐาน CEFR ถือเป็นแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งจัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะรัฐบาลเวียดนาม ซึ่งครอบคลุมถึงชาวต่างชาติที่เรียนภาษาเวียดนามด้วย ซึ่งที่ผ่านมาพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้เคยมีการจัดอบรมทักษะความสามารถด้านภาษาเวียดนามเพื่อประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนามตามกรอบ V-test เพื่อแนะแนวการเตรียมสอบให้แก่ผู้สอนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ (ถนอมพรรณ ตริวิณชากร, 2560) ซึ่งถือเป็นการจัดอบรม

เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนามในการจะเข้าทดสอบเพื่อรับใบประกาศนียบัตรผู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) ครั้งแรกในประเทศไทย

สถานการณ์การเรียนการสอนภาษาเวียดนามในปัจจุบัน จำเป็นต้องมีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร รวมถึงเนื้อหาการเรียนให้สอดคล้องตามแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) ซึ่งเมื่อปี 2559 สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ร่วมกับสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้มีโครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ อาชีพผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเวียดนาม) เพื่อให้มาตรฐานอาชีพผู้สอนภาษาเวียดนามสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ มีความเป็นสากล และเหมาะสมกับประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและระดับสากล โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน ตลอดจนเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพเป็นที่รับรู้และยอมรับในทุกภาคส่วนต่อไป ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดทำหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องจัดทำขึ้นให้ตรงตามมาตรฐานความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในการจะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาเวียดนามเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานเวียดนามในอนาคต อีกทั้งเป็นการวัดมาตรฐานความรู้ความสามารถที่เป็นสากล มีการจัดระดับความรู้ความสามารถอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย ยังไม่พบหลักสูตรใดที่กล่าวถึงการนำคำศัพท์ที่ผ่านกระบวนการสำรวจความถี่ที่พบบ่อยในแบบเรียนที่ผ่านการรับรองจากกระทรวงศึกษาและฝึกอบรมของประเทศเวียดนาม รวมถึงแบบเรียนภาษาเวียดนามที่นักวิชาการที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ จัดทำขึ้นและได้รับความนิยมจนมีผู้นำไปใช้สอนทั้งในและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาและจัดทำหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ให้เกิดความสอดคล้องกับการประเมินมาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) อีกทั้งยังต้องการจัดทำเนื้อหา คัดกรองระดับความยากง่ายของคำศัพท์ที่ผ่านกระบวนการวิจัยในการจัดเรียบเรียงคำศัพท์ภาษาเวียดนามระดับเบื้องต้น ทั้งยังเตรียมการรับรองการทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนามตามกรอบ V-test ตลอดจนเพื่อเป็นการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรจัดฝึกอบรมทักษะภาษาเวียดนามระยะสั้น ทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อจะต่อยอดในการออกแบบหลักสูตรระยะสั้น โดยใช้แนวคิดของธนาคารหน่วยกิตการศึกษาหรือ Credit Bank ต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามให้ฐานะชาวต่างชาติตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)
2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการจัดทำหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

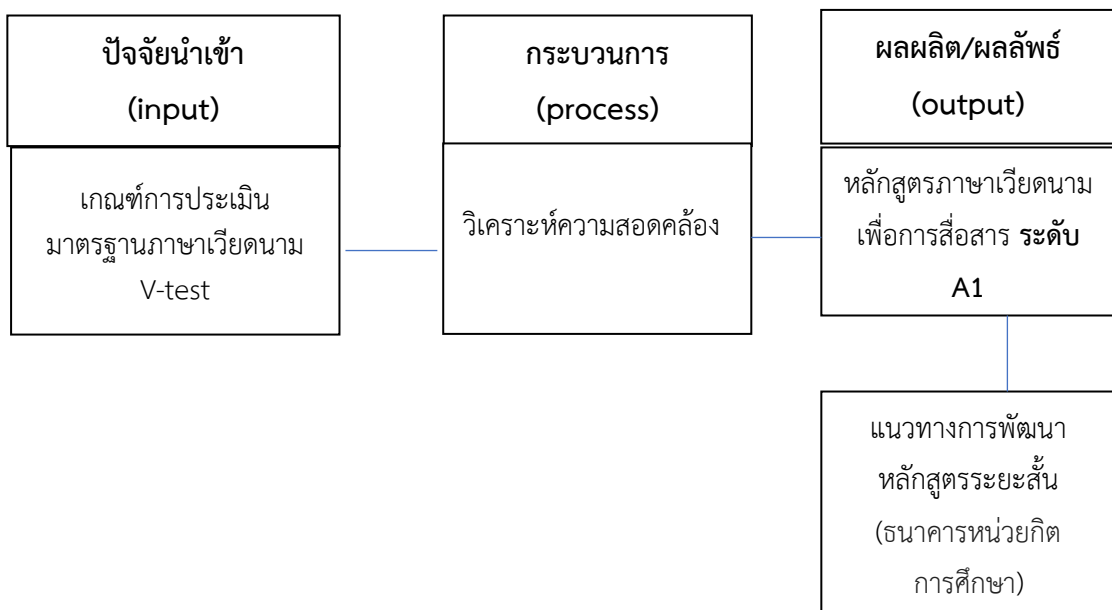
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มหาวิทยาลัยฯ มีความเชื่อมั่นในบทเรียนและหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารและบริการที่มีความสอดคล้องตรงตามมาตรฐานกรอบ V-test
2. เป็นต้นแบบการจัดทำหลักสูตรมาตรฐานด้านภาษาเวียดนาม ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. สามารถพัฒนาหลักสูตรได้ตรงตามมาตรฐานกรอบวัดและประเมินผลของ V-test อย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย กรอบการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) ตามประกาศกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมประเทศเวียดนาม ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 เรื่องหลักสูตรการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวเวียดนามในต่างประเทศ (Bộ GD&ĐT ban hành Thông tư 28/2018/TT-BGDĐT về Chương trình tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài) ตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนามออกเป็น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่มีเกณฑ์การประเมินเทียบเคียงกรอบมาตรฐาน CEFR แบ่งออกเป็น 6 ระดับ (A1 – C2) ซึ่งงานวิจัยนี้พัฒนาหลักสูตรขึ้นตามกรอบโปรแกรมการฝึกอบรมความสามารถทางภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติ จัดทำโดยมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเวียดนาม และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย

ซึ่งในงานวิจัยนี้จะออกแบบหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารเพื่อใช้ทดสอบความสามารถด้านภาษาเวียดนามในระดับ A1 เท่านั้น โดยตั้งกรอบแนวทางการวิจัยดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวทางการวิจัยหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

รายละเอียดย่อยเกณฑ์การวัดความสามารถทางภาษาเวียดนาม V-test ระดับ A1 มีดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
ความสามารถทางภาษาทั่วไป	เข้าใจและใช้โครงสร้างภาษาที่คุ้นเคย รู้วิธีใช้คำศัพท์พื้นฐานเพื่อตอบสนองความต้องการในการสื่อสารตามสถานการณ์ที่เหมาะสม: สามารถแนะนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเองและผู้อื่น เช่น สถานอยู่อาศัย ญาติ/เพื่อน และคนอื่น ๆ สามารถสื่อสารแบบง่าย ๆ ได้หากคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน และเต็มใจที่จะร่วมสนทนา
รู้คำศัพท์	สามารถสื่อสารข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตนเองและกล่าวแสดงความต้องการของตนด้วยคำศัพท์เบื้องต้นอย่างง่ายได้อย่างชัดเจน
ทักษะการเขียน	การใช้โครงสร้างไวยากรณ์และรูปแบบประโยคอย่างง่ายและจำกัด

วิธีการดำเนินการวิจัย และการเก็บข้อมูล

รูปแบบวิจัยนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและออกแบบกระบวนการในการดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เครื่องมือวิจัย

- ชุดกรอบและเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องหลักสูตรและข้อสอบการประเมินมาตรฐานกรอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)
- หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1
- แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1

ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสอดคล้องหลักสูตรและข้อสอบ การประเมินมาตรฐานกรอบการวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)
- กำหนดกรอบแนวคิด ขอบเขตในการวิจัยและระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยรวมทั้งออกแบบและร่างแบบแผนขั้นตอนของกระบวนการวิจัย
- ปรึกษาและตรวจสอบแบบร่างแผนการวิจัย โดยคณะกรรมการพิจารณาโครงร่างการวิจัย จัดประชุมสัมมนากลุ่มอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connosisseurship) จำนวน 7 ท่าน
- ออกแบบและสร้างหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1
- การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารระดับ A1 โดยผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรและการสอน และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาเวียดนาม รวมจำนวน 7 ท่าน ซึ่งประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของเครื่องมือ ด้วยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.50 ขึ้นไปทุกฉบับ สร้างแบบทดสอบตรวจสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบรายละเอียดคำอธิบายสาระรายวิชาของหลักสูตร ออกเป็น 7 หน่วยสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศเวียดนาม อักษรเวียดนาม ระบบเสียงภาษาเวียดนาม โครงสร้างและหลักไวยากรณ์เบื้องต้น การพัฒนาความรู้ และทักษะการใช้ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร การฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาเวียดนามในสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ระดับพื้นฐานตามสถานการณ์และตามโอกาสทางสังคมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ไม่น้อยกว่า 500 คำ

General information about Vietnam, the Vietnamese alphabet, the sound system of the language, fundamental grammar principles, the development of language knowledge and communication skills, instruction in listening, speaking, reading, and writing skills, the use of Vietnamese vocabulary and idioms in society, and basic cultural and social contexts where the Vietnamese language is used in daily life with a receptive vocabulary of at least 500 words.

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 มีสาระการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 องค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศเวียดนาม

ประวัติและความเป็นมาของประเทศเวียดนาม พัฒนาการทางอักษรและภาษาเวียดนาม สถาปัตยกรรมศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง วัฒนธรรมเวียดนาม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและเวียดนาม

สาระที่ 2 การออกเสียงอักษรภาษาเวียดนาม

อักษรในภาษาเวียดนาม แบ่งออกเป็น พยัญชนะ 23 หน่วยเสียง 27 รูปอักษร ตัวสะกด 8 หน่วยเสียง 12 รูปอักษร สระเดี่ยวมี 11 หน่วยเสียง 12 รูปอักษร และวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง 5 รูปอักษร การใช้สัญลักษณ์สัทอักษร แทนเสียงภาษาเวียดนาม การจำแนกเสียงวรรณยุกต์ ความแตกต่างของเสียงรูป ตัวสะกด การผสมคำในภาษาเวียดนาม

สาระที่ 3 การกล่าวทักทายในวัฒนธรรมเวียดนาม

โครงสร้างรูปประโยคการทักทายและแนะนำตนเอง ถามชื่อสกุล อาชีพ สัญชาติ คำสรรพนามแทนบุคคลในภาษาเวียดนาม ลักษณะการตั้งชื่อในภาษาเวียดนาม สำนวนต่าง ๆ ที่ใช้ในการกล่าวแนะนำตนเองอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ การกล่าวคำอำลาและการขอโทษ คำขานรับ คำลงท้ายในการสนทนา

สาระที่ 4 ภาษา วัฒนธรรมและกาลในภาษาเวียดนาม

โครงสร้างรูปประโยคภาคกริยาแสดง การใช้รูปคำสันธาน คำศัพท์และรูปแบบการใช้กาล คำขยายและหน้าที่ของคำขยาย คำวิเศษณ์ที่เกี่ยวข้องกับกาล ประเภทของคำประพันธ์สรรพนาม คำขานรับ สำนวนต่าง ๆ ที่ใช้ในการกล่าวตอบรับหรือปฏิเสธอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ 5 จำนวนตัวเลข การเรียงลำดับ และกาลในภาษาเวียดนาม

จำนวนตัวเลข การบอกเวลา วันที่ เดือน ปีในภาษาเวียดนาม การจำแนกคำศัพท์การแบ่งช่วงเวลา การนัดหมายเวลา โครงสร้างรูปประโยคคำถามเกี่ยวกับจำนวนที่บ่งบอกความชัดเจนและไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเวลา (mấy/ bao nhiêu) การใช้ไวยากรณ์ที่มีคำกริยาแสดงกาล

สาระที่ 6 ความสัมพันธ์ระบบเครือญาติ

คำศัพท์ที่ใช้เรียกบุคคลในระบบเครือญาติ การให้ข้อมูลเครือญาติของตน การใช้สรรพนามเรียกแทนระดับบุคคล การกล่าวทักทายตามสถานะทางสังคมหรือระบบเครือญาติ ลำดับชั้นทางสังคม การใช้คำสรรพนามบ่งชี้ คำกริยาและหน้าที่ (vói) โครงสร้างคำวิเศษณ์บอกจำนวนบุคคลในระบบเครือญาติ

สาระที่ 7 สภาพอากาศและฤดูกาล

คำศัพท์ที่เกี่ยวกับสภาพอากาศและฤดูกาล การใช้คำวิเศษณ์แสดงชั้นกว่า (เชิงบวกและเชิงลบ) การใช้รูปประโยคคำถามปลายเปิด (như thế nào) ประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ ประโยคการเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพอากาศ อุณหภูมิ จำนวนตัวเลขที่อ่านอุณหภูมิบ่งบอกความชัดเจนและไม่ชัดเจน และฤดูกาล (mấy/ bao nhiêu)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษางานวิจัย เรื่องหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลกรอบเกณฑ์การวัดมาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) ตามประกาศของ กระทรวงศึกษาและฝึกอบรม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เรื่อง หลักสูตรการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวเวียดนามในต่างประเทศ (Bộ GD&ĐT ban hành Thông tư 28/2018/TT-BGDĐT về Chương trình tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài) ตามกรอบโปรแกรมการฝึกอบรมความสามารถทางภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติ-Chương trình bồi dưỡng theo khung năng lực tiếng Việt dung cho người nước ngoài จัดขึ้นโดย มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย (tháng 9 năm 2019) ผลการศึกษาพบว่า ตามกรอบการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเวียดนามในระดับ A1 กำหนดเวลาเรียนทั้งสิ้น 200 ชั่วโมง โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียนออกเป็น 20 บท ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำร่างหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ระดับ A1 ตามขอบเขตการจัดทำหลักสูตรในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่กำหนดหน่วยกิตการเรียน 3 หน่วยกิต 3(2-2-5) จำนวน 45 ชั่วโมง/ภาคเรียน จึงแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็น 7 หน่วยสาระการเรียนรู้

1.2 จากกรอบเกณฑ์การวัดมาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) และการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเวียดนาม พบว่า ควรเริ่มจากการสอนทักษะการฟัง และการพูดที่เป็นพยัญชนะและระบบวรรณยุกต์ก่อน หลังจากนั้นจะเป็นทักษะการอ่านและการเขียน

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร

2.1 ผลการสร้างหลักสูตร หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ได้สร้างขึ้นประกอบด้วย 1) เหตุผลและความจำเป็น 2) หลักการ 3) ระยะเวลา 4) จุดมุ่งหมาย 5) รายละเอียดรายวิชาของหลักสูตร 6) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 7) แผนการเรียนรู้ 8) กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร พบว่า การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.57 การให้คะแนนความเหมาะสมของภาพรวมของการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ระดับความเหมาะสมสูง และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าความสอดคล้องของหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แสดงว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ยกเว้นในข้อที่ (11) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร ที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ 0.43 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประสานและขอข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขเนื้อหา ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงแสดงให้เห็นได้ว่า สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกรอบการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) การสอนภาษาตามแนวสื่อสาร ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรการจัดอบรมภาษาเวียดนาม การจัดทำหลักสูตรภาษาเวียดนามและที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 เพราะจะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงแนวทางและขอบข่ายของเนื้อหา ไวยากรณ์ที่นำมามีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ทั้งในและต่างประเทศ เช่น ราล์ฟดับเบิลยูไทเลอร์ (Ralph, W. 1949), ทาบ่า (Taba, 1962), จอร์จ เกิร์บเนอร์ (George, 1996) ถนอมพรรณ ตรีวนิชชากร (2560) เป็นต้น หากแต่การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลายของช่วงชั้นปี ดังเช่น ประภาส สมยาภักดี (2560) และ ทิแหล่ง เวือง (2559) ที่มีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนภาษาเวียดนามเบื้องต้นในกลุ่มวิชาเลือกเสรีสำหรับผู้เรียนที่มีตารางเวลาเรียนระหว่าง 15-18 ชั่วโมง/ภาคเรียน หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยหน่วยสาระ การเรียนจะอยู่ระหว่าง 4-6 หน่วยสาระการเรียนรู้ จึงมีความแตกต่างในด้านจำนวนชั่วโมงเรียนและกลุ่มเป้าหมายใน การเรียนเมื่อเทียบกับหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาเวียดนามครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับแนวทางของ Đào Mục Dich, Đào Huy Linh (2023) ที่มีความเห็นว่า ผู้ออกแบบหลักสูตรจำเป็นต้องมีการกำหนดกรอบเนื้อหาไวยากรณ์แต่ละบทเรียน เฉลี่ยอยู่ที่ 4-5 หัวข้อ/

บทเรียน และต้องมีความเชื่อมโยงกับบทสนทนาหรือบทอ่านภายในบทเรียน เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างหนังสือเรียนภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติทั้ง 13 เล่ม มีการเรียนไวยากรณ์ที่ค่อนข้างไม่แน่นอน กระจุกกระจาย และทับซ้อนกัน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายสุดท้ายของการเรียนภาษาเวียดนาม คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเวียดนามในการสื่อสารตามสถานการณ์และถูกต้องตามบริบทของสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ จอร์จ เกร์บเนอร์ (George, 1956) ได้นิยามความหมายของการสื่อสารไว้ว่า “การสื่อสาร คือ การแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) โดยใช้สัญลักษณ์และระบบสาร” อีกทั้ง ไฮม์ส (Hymes, 1974) ยังกล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) หมายถึงความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ หรือพบปะสังสรรค์ ทางด้านสังคม (Social Interaction) ซึ่งความสามารถทางด้านภาษาที่สำคัญที่สุดคือ ความสามารถที่จะพูด หรือเข้าใจคำพูดที่อาจไม่ถูกหลักไวยากรณ์ แต่มีความหมายเหมาะสมกับสถานการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำมาใช้ในการสื่อสาร (Savignon, 1991) ผู้วิจัยจึงต้องการมุ่งเน้นการเรียนและฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามแนวคิดของ คอนนลและสเวน ที่ให้ความสำคัญกับการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching-CLT) ซึ่ง CLT ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ต้องเน้น การนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร

ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 ได้รวบรวมผลการประเมินความเหมาะสมของจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้จำนวน 7 หน่วย จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านที่มีความเหมาะสมสูงมาก คือ ด้านหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.53) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.49) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.53) และด้านการประเมินหน่วยการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.53) หากพิจารณาภาพรวมเกณฑ์ความเหมาะสมอยู่ระดับความเหมาะสมสูง ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.53) แสดงให้เห็นว่า การจัดหลักสูตรในครั้งนี้ด้านสาระการเรียนรู้และกิจกรรมมีความเหมาะสมมากและสามารถนำไปใช้ได้จริง และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระดับ 0.5–1.0 แสดงว่า หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ระดับ A1 มีความสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดทำและเรียบเรียงลำดับการวางเนื้อหาของสาระการเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐาน ตรงกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน อาทิ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552); บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การจัดเรียงเนื้อหาที่ดีต้องเป็นไปตามลำดับจากง่ายไปยาก และต้องมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประจำวันหรือเหตุการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจบริบท สถานการณ์ตลอดจนเนื้อหาที่ปรากฏในบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และใช้สื่อจำลองหรือสื่อออนไลน์ประกอบ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นหรือทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ปรีดิลักษณ์ กลิ่นช้าง และสุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส (2559) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และในทางกลับกัน ความสำเร็จและความก้าวหน้าเป็นสิ่ง

ที่สร้างแรงจูงใจสำคัญ ในการเรียนรู้ อาจเพราะแรงจูงใจในการเรียนภาษา เป็นพลังผลักดันที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา เล็งเห็นประโยชน์ จากการเรียนที่จะเกิดแก่ตนในอนาคต และช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองต้องการ ดังนั้น แรงจูงใจจึงนับเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยยังได้มีการจัดแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นหน่วยย่อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Sergio Meza, (2012) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการสื่อสารควรแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นรายหน่วย แยกย่อยประเด็นเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ อีกทั้งยังง่ายต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและการประเมินทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ครบทั้ง 4 ทักษะ นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศเวียดนามในหน่วยสาระการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อเป็นการให้ข้อมูลส่วนอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบทั่วไปของประเทศเวียดนาม ในการช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้ทราบถึงที่มาและความสำคัญด้านภูมิประเทศ สังคม วัฒนธรรมและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต่อมาจึงเริ่มแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักอักษรและการออกเสียงตัวอักษรภาษาเวียดนาม ซึ่งสอดคล้องกับ Mai Ngoc Chừ และ Trinh Cẩm Lan (2010) ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญเบื้องต้น 3 ประการ ที่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Pham Thị Thanh Huyền, (2016) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาเวียดนามไว้ว่า ในการสอนภาษาเวียดนามสำหรับผู้เริ่มเรียน ประการแรกควรแนะนำพยัญชนะและวิธีการออกเสียงในภาษาเวียดนาม ต่อมาจึงแนะนำระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม และสุดท้ายฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงสระผสมและพยัญชนะผสมให้มากที่สุด Pham Thị Thanh Huyền จะเน้นในส่วนของลำดับความง่ายไปหายากในการเรียนภาษาเวียดนาม และไม่ควรที่จะเน้นเนื้อหาด้านไวยากรณ์มากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกกังวลต่อการเรียนภาษา จึงสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ ที่ผู้วิจัยได้มีการเน้นในส่วนของการฝึกฝนทักษะทางภาษาตามลำดับขั้นของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มองว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ที่คอยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการส่งข้อมูล ดังนั้น ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องมือในการบันทึกเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ยังเป็นสารหลักที่จะส่งข้อความไปยังผู้รับสารโดยผ่านช่องทางที่เรียกว่าสื่อ

เอกสารอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ถนอมพรรณ ตรีวนิชชากร. (2560). การประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม. สาขาวิชาภาษาเวียดนามเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ทิแหล่ง เวือง. (2559). การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)

- บุญเลี้ยง พุ่มทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Theories and development instructional model)*. กรุงเทพฯ: เอสพีรน์ดิง ไทย แฟคตอรี.
- ประภาษ สมยาภักดี. (2560). *การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาภาษาเวียดนามเบื้องต้น (ต22201) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สกลนคร: โรงเรียนคำเพิ่มพิทยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23.
- ปรีลักษณ์ กลิ่นช้าง และ สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส. (2559). แรงจูงใจและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเยอรมัน ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ของไทย. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 12(2), 35-70.
- George Gerbner. (1996). 2 อ้างถึงใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมดวิชาศึกษาทั่วไป, 2554: 7
- George Gerbner. (1956). Toward a General Model of Communication. *Audiovisual Communication Review*, 4(3), (June), 171-199.
- Hymes, D. (1974). *Foundation in Sociolinguistic : An Ethnographic Approach*. Philadelphai: University of Pennsylvania Press.
- Savignon, S. J. (1991). *Communicative language teaching state of the art*. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก <http://dx.doi.org/10.2307/3587463>
- Ralph W. Tyler. (1949). *Basic Principles of curriculum and Instruction*. London: University of Chicago.
- Taba. H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt. Brace & World.
- Sergio Meza, P. (2012). *Communicative Language Teaching (CLT)*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566, จาก <https://www.slideshare.net/sergemaister/communicative-language-teaching-15255081>
- Đào Mục Đích, Đào Huy Linh. (2023). Khảo sát và đánh giá giáo trình dạy tiếng Việt cho người nước ngoài, trình độ trung cấp. *Tạp chí khoa học Trường Đại học Sư phạm TP Hồ Chí Minh*. Tập 20, số 5, 894-906.
- Mai Ngọc Chử - Trịnh Cẩm Lan. (2010). *Tiếng Việt cơ sở (Vietnamese for foreigners, Elementary level)*. Nxb Phương Đông.
- Nguyen, T. N. (2001). Mot vai suy nghi ve khai niem ngu phap trong giao trinh tieng Viet cho nguoi nuoc ngoai [Some thoughts on grammar concepts in Vietnamese language textbooks for foreigners]. *Proceedings of the Conference "Vietnamese language and culture"*, 148-158.
- Phạm Thị Thanh Huyền. (2016). *Phần mềm quản lý sáng kiến có phạm vi ảnh hưởng cấp tỉnh Bắc Giang*. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2566, จาก <http://quanlysangkien.bacgiang.gov.vn/ho-so/phuong-phap-ren-ky-nang-noi-tieng-anh-cho-hoc-sinh-trung-hoc-co-so-tac-gia-nguyen-thi-thanh>